

Izredno visoka colnina za laško blago

Washington, 27. junija. Med administrativnimi uradniki se vsi te dni zelo zanimiva debata, katere predmeti je naložiti na gotovo laško blago izredno visoko colnino. Enako visoka colnina je bila že naložena na gotovo nemško blago importirano iz Nemčije. Predvsem se gre za visoko colnino na import laške sviče in nekaterih drugih komoditet. Kot se govori v administrativnih krogih je vzrok, da se namerava naložiti višja colnina poštien. Ameriška vlada hoče s svojim korakom pokazati, da nikakor ne odobrava metod, kot jih uporabljajo Nemci in Italija.

Izseljeniški čeki

Narodna banka kraljevine Jugoslavije je odredila, da se izseljeniški čeki izdani v tuji valuti, poslani preko Narodne banke, ne bodo plačani, ampak bodo obodnem kurzu, ki je višji od državne valute. S tem odlokom državna banka želela zadovoljiti številne ljudi, ki prihajajo obisk v svojo domovino. Izseljeniki, ki potujejo preko Italije v Nemčijo, so dolžni na meji, ko pridejo v nemške ali laške kraje, da prijavijo oblastem točno to denarja v gotovini ali v čeku, kar nosijo s seboj, ker samo to denarja smejo zopet nesti obok, kadar odpotujejo. V najpogostejšem primeru so izpostavljene nevarnosti, da se jim ta denar podeli. — Tako nam naznanja generalnega jugoslovanske konzulata v New Yorku.

Konvencija hobotov

Včeraj je bila zaključena v Clevelandu konvencija hobotov, ameriških klativitezev. Konvencija se je vršila pod Superior vialom. Zaključek konvencije je završil s sodnijsko obravnavo napram hobotom. Več hobotov je bilo obdolženih, da so plačali za potovanje po železnici, da bili pijani na tajnih mestih in da so se družili s trampami. Izmed obdolženih hobotov je bilo 11 znanih krivim, in naložila se je najvišja kazen — vzeči so bili kopelj. Obenem je konvencija hobotov sprejela resolucijo, v kateri se zahvaljuje Clevelandu za gostoljubnost, pohvali tudi za prijaznost, pozivlje, da izvoli Roosevelta tretjega predsednika in izrajuje občudovanje nad napredkom Clevelanda.

Bricker za predsednika

John W. Bricker, governor države Ohio, namerava na vsak način postati predsednik, oziroma biti ponovno od republikanske partije. Frank Dewey, državni sekretar v državi New York, postal podpredsedniški kandidat. Bascom Slemp, bivši tajnik predsednika Coolidgea, se je izjavil, da bo večina republikancev spirala Brickerja in Deweya.

Zdravo leto

Kot poroča zdravniška zbornica Zed. držav je leto 1939 mnogo zdravje kot je bilo leto 1938. Kazalo se je, da je odpravljeno zlasti mnogo osem takozvanih bolj razširjenih bolezni. Med boleznimi se štejejo sledeče: jetna, pljučnica, kronična nefritis, škrlatna, davica in škrlatinka. Bolezni so se letos znižale za nekaj 15 odstotkov v primeri z lanskim letom. Mary Pickford je dospela s svojim soprogom v Benetke za redni obisk.

Nemci se norčujejo iz Angležev, ker jim Japonci povzročujejo vsakovrstna sramotjenja

Berlin, 27. junija. "Anglija se nikakor ne more kosati z našo močjo," se je izjavil nemški minister za propagando Goebbels, da tako odgovori na Chamberlainov govor glede silne angleške moči.

Goebbels je govoril ob zaključku zborovanja nemške nacistične stranke in je porabil to priliko, da je okrtal Angleže, ki se ponasajo s svojo močjo. Obenem je zahteval vrnitev ukradenih nemških kolonij.

"Mi želimo, da bi državni razumeli naše stališče," je nadaljeval Goebbels. "Zdi se nam, da je

Anglija kot idiot. Angleži se nikdar ne morejo meriti z našo silo." To so bile naravnost izvalne besede nemškega ministra.

"Mi se nimamo ničesar bati od tujezemskih nasprotnikov in sovražnikov, najmanj se pa bojimo naših 'prijateljev' onstran zaliva. (Angležev). Mi sploh ne poznamo besede kapitulacija."

"Vse angleške grožnje so zaman. Le poglejte kako Angleži grozijo Japoncem, toda Japonci se jim smejejo in še bolj sramotno postopajo z Angleži, ne da bi bilo slednjim mogoče sramoteja vrniti ali jih kaznovati."

Spremembe k postavi za družabno varnost bi povzročile mnogo sitnosti slabo plačanim

Washington, 27. junija. Razni visoki administrativni uradniki so se izjavili, da bodo obvestili predsednika, da bodo nameravane spremembe k postavi za družabno varnost povzročile mnogo krivic.

Vladni uradniki, ki so dolgo proučevali spremembe, trdijo, da bi nameravane spremembe postavljale družabno varnostni spreminile v njenih temeljih in da bodo mnogi tisoči imeli velike sitnosti radi spremembe.

Sledeče trdijo vladni eksperti: do konca leta 1940 bo plačalo 1,200,000 oseb svoje davke za starostno pokojnino in brezposelnostno zavarovalnino, toda tedaj jih bo samo 200,000 deležnih starostne pokojnine.

Nameravane spremembe bi omogočile, da najmanj en milijon oseb ne bi bilo upravičenih do starostne podpore. Zgodilo se bo, da oseba, ki je plačala \$6,000 davka v dotični fond, ne dobi ničesar, oseba pa, ki je plačala le par sto dolarjev, pa bo dobivala lepo svoto na mesec.

Delodajalci plačajo \$20,000,000 na leto za fond glede družabne varnosti, toda niso upravičeni do nobene starostne pokojnine niti ne do brezposelnostne zavarovalnine, kar je očitna krivica.

Niti organizirani delavci niti delodajalci niso zadovoljni z nameravanimi spremembami, proti katerim se bodo borili v kongresu. Toda ne pričakuje se, da bi kongres že letos vpeljal dotične spremembe.

Roosevelt napadan v kongresu. Roosevelt je glasom nove poslave zgubil mnogo pravic

Washington, 27. junija. Predsednikov načrt za določevanje ameriške valute v bodočnosti se je ponesrečil v obeh zbornicah kongresa, oziroma je kongres prišel do izjave izpremembe, da Roosevelt ne bo več gospodar nad denarjem.

Izvršile so se najbolj drastične izpremembe od leta 1933, kar se tiče denarja. Senatna zbornica je odglasovala, da se prepove administraciji kupovati tujezemsko srebro. 60 odstotkov vsega srebra je bilo dosedaj kupljenega v tujezemstvu.

Nadalje je senatna zbornica odglasovala, da predsednik nima več pravice določevati koliko naj bo dolar vreden. To pravico je izvrševal od leta 1933. Obenem je senatna zbornica določila, da je cena unč srebra 77, namesto 64.

V kratkem povedano, je doživljal predsednik svoj prvi večji poraz v tekočem letu. Kongres se je izjavil, da bo on določeval vrednost denarja, ne pa predsednik. Kongres je naredil isto kar je Rev. Coughlin, radio pridigar, že dolgo priporočal.

"Poročna slavnost"

Namesto cvetic, poljubov, potice in krofov so padale na poročni slavnosti v dvorani sv. Nikolaja na 36. cesti in Superior Ave., vilice, noži, kamenje, opeke in palice. Pri splošnem spopadu je dobil nevarne rane brat ženina, dočim so štiri nadaljne goste odpeljali v bolnišnico. Tepež so povzročili mladi lumpje, ki so se hoteli vsiliti na gostijo. Njih imena niso znana.

Po osmih letih

Iz Ulrichsville, Ohio, se poroča, da je tam odprla Superior Clay Products tovarna svoja vrata, ki je bila zaprta zadnjih osem let. 75 delavcev se je vrnilo na delo.

Odnosi \$10,000

Trije roparji so včeraj napadli ravnatelja baseball parka v Cincinnati, Ohio, kateremu so odnesli \$10,000 v gotovini.

Poroka

V soboto 1. julija se poroči Mr. Louis Strniša, sin Mr. in Mrs. Anton Strniša, 13608 Coit Rd., in Miss Mary Sasa, hčerka Mr. in Mrs. Steve Sasa, 6812 Edna Ave. Poroka se vrši ob 9. uri zjutraj v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti. Prijatelji in sorodniki so prijazno vabljeni k poročni sv. maši.

Poroka

V soboto ob 9. uri zjutraj se poroči Josephine Helen Locker in Albert Erbenik. Poroka se vrši v cerkvi Marije Brezmadežne na Superior Ave. in 41. cesti. Prijatelji so vabljeni k poročni sv. maši. In iskrene čestitke mlademu paru!

Dodatna zahvala

Mr. Anton Ahčič, 1078 Addison Rd., se lepo zahvaljuje Mrs. Tomšič in Mrs. Stanovnik, ki sta prispevali ob priliki praznovanja 70 letnice.

25 let ...

Danes je minulo, 25 let, odkar so padli v Sarajevu, Bosnijo, strelji, ki so naredili konec življenju avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Streljal je Gavrilo Princip, in njegovi strelji so imeli posledico, da se je Evropa podala v vojno, v kateri je bilo ubitih 10,000,000 ljudi in ki je veljala \$50,000,000,000. In kot v nekak spomin na to 25. letnico se Evropa zopet pripravljala za vojno. Ali se bodo ljudje kdaj spametovali?

Slaba mati

Mrs. Isabelle Farrell, ki se je včeraj nahajala na mestni sodnici, obtožena, da je prodala svojo hčerko neki družini v Pittsburghu, je izjavila, da se bo borila z vso silo, da dobi otroka nazaj. Otroka je prodala za \$50.00. Njen mož se nahaja radi posilstva v državnih zaporih, in ko je mož odšel v zapore, je imela nepostavno razmerje z kekim Don Harmonom, s katerim je dobila omenjeno hčerko. Tudi "oče" je bil obtožen radi kriminalnega napada. Mlada zločinka je najprej šla k nekemu zdravniku na Euclid Ave., katerega je prosila, da ji odpravi plod, toda zdravnik je rekel, da je prepozno, ker je nosna že štiri mesece. Svetoval pa je Mrs. Farrell, da proda bodočega otroka v Pittsburgh, kar se je pozneje tudi zgodilo. Mrs. Farrell pravi, da je šla k zdravniku samo za nasvet, in da ji je zdravnik grozil, da bo dal zapretnjo in njenega ljubimca radi nepostavne spolnega občevarjanja, nakar se je podala in obljubila, da proda otroka. Medtem se je pa oglasila družina v Pittsburghu, ki je kupila otroka in izjavila, da ga ne vrne za noben denar. Oblasti sedaj ne vedo, kaj bi naredile.

Smrtna kosa

V torek je preminul v bolnišnici rojak Leo Rotter, star 55 let. Stanoval je pri družini Kalin na 15929 Saranac Rd. Tu zapušča več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Križ pri Ipavi, kjer tudi zapušča več sorodnikov. Pokojni je bil član društva Ipavski Raj št. 312 SNPJ, društva Kras št. 8 SDZ in član podružnice št. 3, Slovenske moške zveze. Pogreb pokojnega se vrši v petek zjutraj ob 8:30 iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152nd St., v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin. Naše iskreno sožalje sorodnikom!

Hoover se zagovarja

Te dni se je vršila radio debata med demokratskim senatorjem Schwellenbachom in med republikanskim senatorjem Capperjem. Demokrat je poudarjal, da se tekom administracije Hooverja ničesar naredilo ni za brezposelnost. Hoover sedaj pravi, da je to očitna laž in da je bil on prvi, ki je vpeljal relief — in tudi topove in bombe za brezposelne, ko so prišli v Washington.

Kulturni vrt

Kakih 1,000 Rusinov iz Clevelanda se je te dni zbralo v Rockefeller parku, kjer je bil posvečen Rusinski kulturni vrt, ki je zelo lep. Rusini v Clevelandu, katerih ni mnogo po številu, so le s skrajnimi žrtvami dosegli, da se je mogel zgraditi njih lastni kulturni vrt.

Administracija namerava dajati posojila tujezemskim vladam. Francija in Anglija na vrsti

Washington, 27. junija. Predsednik Roosevelt je že zadnji teden zahteval, da kongres dovoli administraciji \$3,860,000,000 za razna posojila. Toda v kongresu je nastal tozadevno velik odpor.

Kljub temu pa namerava administracija začeti s posojili, kolikor ima pač denarja na razpolago, ne da bi čakala na odobritev kongresa. Vlada bo šla še dalje in začela posojevati denar tujezemskim državam.

Med tem pa napadajo predsednika enako demokratski kot republikanski senatorji, ko se je zvedelo, da namerava njegova administracija posoditi večje svote raznim tujezemskim državam.

V prvi vrsti bi prišle v poštev

takozvani "demokratski državi" kot sta Anglija in Francija. Baje je predsednik Roosevelt zahteval \$200,000,000 posojila omenjenim državam, kar bo šlo gotovo v vojne svrhe.

Mnogi senatorji očitajo predsedniku, da se ne spominja, da dolguje Anglija skoro pet tisoč milijonov dolarjev že zadnjih dvajset let, ne da bi se zmenila za plačilo. In kot v plačilo naj dobi Anglija nadaljno posojilo.

Enako dolguje tudi Francija nekaj nad dva tisoč milijonov dolarjev Zed. državam. Tudi Francija se ne zmeni za plačilo. Medtem je pa bil stavljen v senatni zbornici predlog, da se vtrga 10 odstotkov od vsega proračuna, ki znaša 13 milijard.

44 odstotkov ameriškega naroda je mnenja, da bo slabo za Ameriko ako zmagajo republikanci

New York, 27. junija. V letu 1936 je bila oddana ogromna večina — 80 odstotkov — glasov za Roosevelta. Politkarji se danes čudijo kam bodo šli relifni glasovi v predsedniškem letu 1940.

Seveda je mnogo odvisno od tega kdo bo dobil nominacijo. Nekoliko preiskave med relifnimi delavci in med WPA uslužbenci je doglalo, da bo prihodnje leto Roosevelt, ako je nominiran, dobil mnogo manj relifnih glasov.

Vodstvo zavoda za javno mnenje je vprašalo tisoče relifnih ljudi, kaj mislijo, ali bo boljše ali slabše, ako je republikanec izvoljen za predsednika. 44 odstotkov oseb je odgovorilo, da bo slabše.

Toda med tem je odgovorilo tudi 32 odstotkov državljanov, ki so izjavili, da jim je vseeno, katera stranka zmagaja, in le 24 odstotkov volivcev se je izjavilo, da mislijo, da bodo razmere boljše pod republikanskim predsednikom.

15 odstotkov državljanov je povedalo, da sploh ne vedo, kako bi odgovorili na stavljen vprašanje. Toda republikanski krogi so prepričani, da bodo dobili v prihodnjem letu mnogo relifnih glasov.

Mestna vlada v Clevelandu in družba cestne železnice na razpolju. Sporazum je nemogoč

Cleveland. — Med mestno vlado in med kompanijo, ki operira cestno železnico v Clevelandu, je prišlo do razpota. Noben sporazum ni več mogoč, ko je kompanija zavrgla zadnjo županovo ponudbo za mir.

Tri leta je trajal boj med kompanijo in mestno vlado, da pride do sporazuma. Sporazum je bil včasih nemogoč, ker je mesto stavilo nemogoče ponudbe, a drugič, ker je kompanija odločno odklanjala vse ponudbe mesta.

Do končnega preloma je prišlo, ko je kompanija v ponedeljek zavrgla vse županove predloge glede operiranja. Kompanijski

direktorji so izjavili, da kar jim ponuja župan Burton je navaden kos papirja.

Poleg tega je mestna zbornica v ponedeljek zvečer enoglasno zavrgla vse kompanijske predloge in kriza je prišla do vrhunca. To pomeni, da bo nastal boj in da zna mesto priti v posest lastne cestne železnice.

Mestna zbornica je tudi enoglasno odklonila predlog kompanije, da se vsa zadeva izroči posebnemu odboru, ki naj sklepa tozadevno. Councilmani so rekli, da tekem treh let bi lahko prišlo do odločitve, toda kompanija je bila preveč trdovratna.

Ameriški top strelja na razdaljo 15 milj

Washington, 27. junija. Armadno poveljstvo je te dni izdalo tajnost da poseduje obilico topov, iz katerih se lahko strelja 100 funtov težke krogle na razdaljo 15 milj. Krogla je zmogla narediti odprtino v zemlji, ki je široka 26 čevljev. Top bo v službo potrebe zlasti pripravljen bombardirati vojaške rezerve in komunikacijske črte daleč zadaj za fronto. Top tehta nekaj nad 30,000 funtov.

Na operaciji

V Mt. Sinai bolnišnico se je v svrhu operacije podal Andy Artel, 1184 E. 167th St. Obiski zaenkrat niso mogoči. Upamo, da dobri mož kmalu okreva.

* V mestu New York so letos odslavili že 247 policistov, ker so bili pijani pri delu.

Anglija bo začela vračati Japonski

London, 27. junija. Predno bo konec tega tedna bo začela Anglija z gotovimi odredbami, ki bodo v škodo Japonske radi japonska izzivanja Angležev na Kitajskem. Tako se trdi v dobro poučenih krogih. Po vsej Angliji se čuje glas, da mora vlada nastopiti, ako neče Anglija ostati osramočena po vsem svetu. Odredbe, ki jih namerava izdati Anglija proti Japoncem bodo ekonomskega značaja. Anglija je bila doslej že skrajno toleratna in mora nastopiti, ako ne želi zgubiti svoje veljave kot velesila. Tozadevno bo ministerski predsednik Chamberlain govoril jutri v parlamentu.

Podpredsednik je za večje dohodninske davke

Washington, 27. junija. V kongresnih krogih se govori, da je zadnje čase podpredsednik Garner nastopil za spremembo postavbe glede dohodninskega davka. Dosedaj družinski glavari ne plača nobenega davka, ako ima \$2,500.00 na leto plače ali manj. Garner priporoča, da se to zniža na \$1,200, to je, ako družinski poglavar zasluži \$1,200 ali več na leto, bi moral plačati dohodninski davek. Enako se namerava narediti s samci. Samci, ki danes zaslužio \$1,000.00 ali manj na leto, ne plačajo nobenega dohodninskega davka. Garner baje zahteva, da bi morali vsi, ki zaslužio \$500 ali več na leto, plačati dohodninski davek. Ta odredba bi prinesla vladi \$400,000,000 nadaljnjih davkov na leto.

Sodniki v zadregi

V največji zadregi se nahajajo te dni Common Pleas sodniki. Državna postavodaja je odredila namreč, da morajo Common Pleas sodniki imenovati 13 sodnijskih stenografov. Republikanci zahtevajo vseh 13 mest za svoje pristaje, toda ker je osem sodnikov demokratov in sedem republikancev, lahko demokratje imenujejo vse sodnijske stenografe, ker imajo večino. Toda George Bender, ki je načelnik republikancev v Clevelandu, pravi, da je republikanska postavodaja naredila dotično postavbo, torej so republikanci deležni dobro plačanih uradov, ki nosijo 3,000 dolarjev na leto. Da je stiska še toliko večja so izjavili okrajni komisarji, da denarja za sodnijske stenografe ni na razpolago, toda sodniki so prisiljeni slednje imenovati. Sedaj trdijo, da če je državna postavodaja imenovala stenografe, bi morala obenem tudi preskrbeti denar za nje. Do 26. avgusta morajo stenografi biti imenovani.

V staro domovino

Včeraj je odpotovala večja skupina naših ljudi na obisk v domovino. Mr. Marian Mihaljevich od potniške tyrdke Mihaljevich Bros., je spremljal potnike do New Yorka, in od New Yorka naprej preko morja bo šel Mr. Ekerovich s potniki direktno do Ljubljane, Zagreba in Belgrada. Mr. Ekerovich je zastopnik Cunard White Star parobrodne družbe. V New Yorku bo Mr. Mihaljevich obiskal tudi svetovno razstavo, da bo imel kaj povedati, ko se vrne zopet v Cleveland.

100 ur v zraku

Zrakoplovec Hunter Moody in Wilbur Parrish sta se nahajala 100 ur v zraku in sta s tem dosegla nov rekord za zrakoplovce.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 150, Wed., June 28, 1939

Papež miru

Prizadevanje papeža Pija XII. za mir je imelo v diplomatskem svetu in v svetovnem javnem mnenju silen odmev. Ker pa se mora takšno posredovalno delo zaradi zastrupljenega mednarodnega ozračja opraviti z veliko previdnostjo in v primerem zatišju, se je papeževih pobud takoj polastilo senzaciji žejno velike svetovne časnikarstvo in jim morda v pomankanju točnih podatkov, morda pa tudi iz spletkarskih namenov dalo razlago, proti kateri je moral Vatikan uradno nastopiti in velike človekoljubne korake poglavarja Cerkve postaviti v okvir, v katerem so edino razumljive in edino izvedljive.

Ko je kardinal Pacelli prišel iz konklave kot papež Pij XII., se je okrog njega razvila podobna politična igra, kakor svoje dni med svetovno vojno okrog papeža Benedikta XV. Vsaka skupina držav, vsak politični tabor, vsaka idejna struja je hotela vrhovnega poglavarja Cerkve pridržati zase, kakor da naj bi papež v trenju velesil in njihovih političnih ter gospodarskih interesov zavzel borbeno stališče v prilog enega tabora proti drugim, kakor da naj bi papež svojo ogromno, ves svet obsegajočo avtoriteto postavil v službo te ali one skupine ter zavzel borbeno stališče proti temu ali onemu nasprotniku. Hoteli so, da bi bil papež v političnem življenju človeštva pristranski. V spominu nam je vsem, kako odločno se je Benedikt XV. takoj potem, ko je bil izvoljen za papeža, postavil na nadstrankarsko stališče ter se nedvoumno odmeril od obeh nasprotujočih si taborov. Oba tabora sta bila seveda razočarana. Toda že prva leta po sklenitvi miru so pokazala, da je papež prav njegovo iznad človeških političnih bojov stoječe mišljenje olajšalo pomirjevalno delo, ker je kot nepristranski oče vsega človeštva lahko takoj pokazal na gotove nedostatke mirovnih pogodb, ki so bile davno prej, kakor sta Italija in Nemčija začeli svojo borbo za zrušitev vseh mirovnih pogodb, s katerimi je bila zaključena svetovna vojna, ali boljše rečeno — ako upoštevamo današnje razmere — s katerimi je bilo evropsko in svetovno nasprotje velesil samo prekinjeno.

Podobna opazovanja smo mogli napraviti tudi sedaj ob nastopu papeža Pija XII. Tako imenovani demokratični tisk zapadnih velesil je novega papeža pozdravil kot demokrata in kot njihovega naravnega zaveznika, totalitarni tisk je v njem pozdravil njegov avtoritarni duh in njegova stroga načela hierarhične pokorščine in podrejenosti. Obe skupini sta od novega papeža pričakovali načelnih izjav, s katerimi naj bi se opredelil in podprl njune politične idejne zasnove. Toda kakor so bili pod Benediktom XV. razočarani vsi, ki so od papeža katoliške vesoljne Cerkve pričakovali omejenih političnih opredelitev, tako so doživeli razočaranje nad sedanjim papežem vsi tisti, ki so ga v svoji kratkovidnosti ali zaslepljenosti sebičnosti hoteli prilastiti za svoje politične potrebe, ga ujeti v ograje svojih političnih taborov.

Papež Pij XII. niti trenutka ni čakal, da bi človeštvo opozoril na to, da mu je namen za časa svojega vladanja posvetiti vse napore za ohranitev miru med narodi, in to ne glede na njihove slučajnostne ali hotene politične opredelitve. Papež ni maral, da bi ga dogodki prehiteli. Takoj po izvolitvi je imel dva odmevajoča govora, v katerih je obrazložil smernice svojega vladanja. Prikazal je, da mora biti človeško občestvo zgrajeno na treh mirovnih opornikih, to je na miru vesti v duši vsakega posameznika, na miru v družinah, ki so osnovne celice človeške družbe, in na miru med narodi, ki so naravni sestavni deli vesoljnega človeštva. Samo na tem osebnem, družinskem in političnem miru se bo mogla razviti človeška družba tako, da bo v pravičnem miru živela in se plodonosno razvijala. Te tri smernice je podrobno obrazložil v treh nadaljnjih govorih, in sicer v velikonočni pridigi v cerkvi sv. Petra, v nagovoru na zastopnice Katoliške akcije žena in deklet in v svojem radio govoru na Španijo. V vseh treh govorih papež kliče mir, ki ga je mogoče doseči in zavarovati le z obnovo družabnega reda, z uveljavljenjem pravice in s praktičnim razmahom krščanske ljubezni do bližnjega.

Ko je Pij XII. izpovedal svoje velike smernice, ki so ga, kakor smo videli, takoj odmaknile od malenkostnih mednarodnopolitičnih bojov se je hotel posvetiti praktičnemu uveljavljanju svoje ogromne avtoritete za njihovo stvarno uresničitev. V ta namen je izvedel obsežne notranje preosnove v Vatikanu samem, da bi gotove posle, ki se tičejo gole uprave katoliške Cerkve, odložil na posebne kardinalske komisije — prva vodi civilno upravo vatikanske države, druga razne cerkvene ustanove, tretja Katoliško akcijo — medtem ko bi se on posvetil velikemu mirovnemu delu, ki zahteva, da zastavi on sam svojo osebno avtoriteto. Tako smo slišali, da se je že osebno obrnil na petero velikih evropskih velesil ter jim predložil neizmerno važnost, da se mir ohrani, kakor tudi nepregledne posledice za vse narode brez izjeme, ako bi prišlo do izbruha vojne. On se ni zavzel ne za en tabor ne za drugega, marveč je brez oziroma na trenutne opredelitve rotvil vse enako goreče, naj ne pustijo mimo neizkoriščene nobene priložnosti in nobene žrtve, da se mir ohrani.

Zadnja izjava papeža Pija XII. pred kardinali, ki so mu prišli čestitat k njegovemu godu, kjer pravi, da je bil odziv na njegova prizadevanja upov poln, da se spet bližamo miru, je dokaz za to, da je pot, ki si jo je novi vladar Cerkve izbral, da kot oče človeštva nad vsemi tabori narodov poskuša ohrani

niti mir, ga narediti stalnega ter zasidrati v vesti, v družinah in med narodi, tista od božje previdnosti predpisana pot, ki edina vodi v današnjih okoliščinah do cilja, edina pa kateri bo vesoljna katoliška Cerkve izpolnila svoje poslanstvo v izredno težavni dobi človeške zgodovine.

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

Na obisku v Hočah. V Mariboru.

Prišedši nazaj v Ljubljano smo se drugi dan ogledali v uradu Rafaelove družbe, da poižvemo od Rev. Zakrajška, kolikor izletnikov se je ogledalo za našo drugo turo po južni Srbiji. Nato se podamo proti uradu Francoske linije. Tu pred uradom srečam gospo Barbaro Kramer, glavno uradnico in sicer predsednico svetovnega odseka, iz San Francisco, California. Gospa Kramer mi takoj omeni, da nas je iskala na domu pri Kraljevihi, toda nas ni tam dobila. Rekli so ji, da smo pri sorodnikih v Zagorju, kar je bilo tudi res. Radi tega je bilo naše svidenje tem bolj zaželeno, ker sva se ena drugo iskale, in le bolj poredkoma sva prišli skupaj z gospo Kramer, dasiravno smo skupaj potovali po morju na Ile de France. Gospa Kramer mi je obžalovala, ker je nismo dobili doma v Metliki prejšnji teden, ko smo se tam mudili z ostalo turo po Sloveniji. Za vse izletnike je imela pripravljeno presenečenje, toda pričakovala je, da pridemo tam v Metliko šele v torek, bili smo v resnici tam že v soboto. Dasiravno smo se zgrešili, so nas Metličani po naročilu gospe Kramer prisrčno sprejeli ter ob slovesu smo bili vsi nad vse zadovoljni z vso gostoljubnostjo, katero smo prejeli od časa našega obiska v Belokrajini.

Isti dan sem tudi srečala gospodično Emi Tomčič iz New Yorka in njeno mamo, kateri sta tudi z nami potovali po morju ter sta imeli dom v Domžalah pri mami gospe Tomčič, nato gospe Tomšich iz Clevelanda in pa gospe Peterne, ravno tako iz Clevelanda, ki mi je segla v slovo, kajti isti večer se je že vračala nazaj na svoj dom v Cleveland.

Ker smo imeli še par dni do našega odhoda iz Slovenije na našo drugo turo po južni Srbiji smo se tudi mi odpravili, da obiščemo še nekaj sorodnikov in sicer to pot smo šli na Štajersko. Najprvo smo se ustavili v Hočah, kjer imamo sestrično rojeno šetina poročeno Jozefino Furlan, katere soprog je organist in pa krojač v tem mestu. Na postaji nas je že čakal g. Furlan z najstarejšo hčerko Cvetko ter po petih minut hodila do doma nas je na pragu že čakala sestrična Jozefina z ostalo družino. Po prisrčnem pozdravu nam predstavi ostalo družino šest po vrsti, nakar se podamo v hišo, kjer je bila mi za vsa obloženja čakaajoč prihajajočih sorodnikov. Celi čas našega bivanja smo uživali neomejeno gostoljubnost v njeni hiši, kakor tudi sploh v Hočah. Popoldne istega dne nas je prišel pozdravit še č. g. dekan Sagoj ter nas povabil na Pohorje. To je krasno letovišče na hribu, ki nudi prekrasen razgled po celi Štajerski. Najeli smo avto, ker dolge hoje na hrib sem se kar ustrašila, toda avto nas je peljal le na pol pota, nadaljevati smo morali peš. Vseeno, pot do tam je bila zelo prijetna, kajti tisti čisti zrak, tisti duhteči vonj po cvetlicah ob poti, tisti lepi zeleni grmi, ob strani otroci, ki so v gozdu pobirali borovnice za prodajo. Kar najraje bi se jim pridružil, ker v Ameriki ni take prilike. Dospeli smo do doma si poiščemo belozemsko tik ob ograji ter naravnost si okrepčilo si ogledujemo vso okolico, kamor gredo letoviščarji v lepem vremenu na sprehode. Kar nekako mraz

malu smo imeli prijazno mesto Hoče za nami.

V Maribor smo prišli nenaznanjeni, kajti vedno je bilo moje največje veselje katerega presenečiti, in kakor sem presenetila najprvo naše sorodnike ob prihodu v Ljubljano, tako sem presenetila tudi strica v Mariboru.

Najprvo se ustavimo pri sestrični Antoniji Lauferjevi, nato obiščemo strica. Prišla je tudi sestrična Matilda Tekavc, ki je izvrstna šivilja v Mariboru in sicer izdeluje obleke najfinjšim damam. Tu v družini je bilo več otrok, kateri so pa že vsi odrasli in preskrbljeni. Vsak ima svoj obrt ali svoj poklic. Tudi stric sam je že v penziju po dolgih letih službe na železnici. Isto popoldne smo šli vsi skupaj na pokopališče v Mariboru, da obiščemo grob soproge od strica Antonije, katere nisem nikdar poznala, vendar je moja pokojna mama vedela povedati mnoge lepe lastnosti od nje.

Šli smo na ogled Maribora ter se ustavili v gostilni ali restavraciji, ki je bila opremljena zelo moderno, po ameriškem okusu. Šli smo dalje po parku, ki nas je očaral, kajti parku s takimi različnimi cveticami se lahko kosa samo še Tivoli v Sloveniji. Tu smo videli golobe in druge ptice, ki so jedli iz rok domačinov zrna. Bil je lep prizor, kako neustrašljivo krotke so bile te živalice.

Zvečer nas vsi skupaj sprejmo v lepo novozgrajeno poslopje "Mariborski dvor," katerega nam je še prej opoldne preskrbel soprog moje sestrične g. Jožef Tekavc, uradnik pri bolniški blagajni.

Omenjeni hotel Mariborski dvor po vsej pravici zasluži to ime, kajti tu smo našli vso komodnost, katere smo bili navajeni ob časih naših potovanj. Velike zračne sobe, z gorko in mrzlo vodo, s kopalnico, veliko obednico in vse kar napravi najboljši vtis na potnike. Tu smo spali dalje kot je bila naša navada, kajti deževalo je vso noč, in nam se je zdelo kakor da nas kdo ziba, ko so padale kaplje na okna. Spali smo dobro vso noč in ko se zbudimo nas pozdravi krasni dan — jutro čisto, ki nas je vabila ven na prosto. Pogledamo ven skozi okno. Tu vidimo več čet vojaštev korakati po cesti z bobnom na čelu in raznimi častniki na konjih. Tu hitro vzame moja starejša hčerka Olga filmski aparat v roke, da slika čete, toda v zadnjem trenutku pogleda kvišku častnik, ki opazi Olgo pri tem delu. S prstom ji požuga. Nekoliko nas je spravilo v zadrego, ker smo vedeli, da je prepovedano tu slikati vojaštvo radi varnosti. Mislimo se, da pride kateri od vojakov na strogi ukaz po aparat, toda vendar to pot je bilo nam priženešeno. Vendar slike so tu, in kadar jih kažemo doma mi isti spomini vedno pridejo živo pred oči. Potrebno je pač marsikaj riskirati ako hočemo imeti slike iz Jugoslavije in okolice, katere bi nas zanimalo. To načelo sem si vzela s sabo in ni mi žal, dasiravno sem večkrat pozneje kaj takega riskirala.

Po zajtrku v hotelu se odpravimo ven po mestu. To pot se mi je mesto Maribor mnogo bolj dopadlo kot pa zadnjič pred 11. leti. Postal je modernejši in ima tudi več tlakovanih cest. Šle smo po trgovinah in si nabavile nekaj obleke. Cene so se nam zdele mnogo cenejše kot pa one v Ljubljani. Sicer sem pa še prejšnji večer dala v delo moji sestrični Matildi obleko za vsako izmed nas. Blago sem kupila še v Celju, ko smo se mudili z izletom SZZ v omejenem mestu. Tako sem hotelu imeti nekaj za spomin iz vsakega kraja.

Popoldne so nas že čakali pri stricu, kjer so nam servirali razne dobrote, nakar je prihajal čas, da se poslovimo, kajti morali smo odtod, ker prihajal je dan, ko smo se imeli zopet pridružiti drugi turi izleta SZZ. Spremili so nas vsi na postajo. Tu smo si segli še enkrat v roko, s trdnimi obljubami, da nas še vsi skupaj obiščejo v Ljubljani pred našim odhodom v Ameriko.

Vožnja iz Maribora proti Ljubljani se je kar nekako vlekla, vendar smo vsako postajo proti Ljubljani dobro zapomnili, in sicer: Hoče, Rače, Slovenska Bistrica, Ponikve, Grobeljino, Store, Celje, Laško, Rimske Toplice, Zidani most, Hrastnik, Trbovlje, Zagorje, Sava, Litija, Kresnice, Laze, Zalog, ter končno ob polnoči prispemo v Ljubljano trudni od celotenskega obiska pri sorodnikih.

(Dalje prihodnjič)

Slovenski narodni muzej v Ameriki

Na redni delniški seji Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., v Clevelandu, Ohio, ki se je vršila 12. januarja letos, se je med drugimi zaključki sprejela tudi sledeča važna resolucija in sicer soglasno:

RESOLUCIJA

Mi, zbrani zastopniki društev, delničarjev in posameznih delničarji S. N. Doma na St. Clair Ave., v Clevelandu, O., pričujoči na letni delniški seji dne 12. januarja, 1939, uvidevamo koristnost in potrebnost pričet zbiranjem in razkazovanjem raznih predmetov, spisov itd. itd. iz našega slovensko-ameriškega društvenega in privatnega življenja za Slovenski Narodni Muzej v Ameriki, kot rekord našega dela in prizadevanja, skupin in posameznikov, v svrhu študije in razkazovanja ter ohranitve raznih dragocenosti našim potomcem.

Vsled tega pooblašamo direktorij S. N. Doma, da po svoji najboljši uvidevnosti podvzame potrebne korake, da se z zbiranjem v muzej spadajočih predmetov takoj prične in da stopi v zvezo z organizacijami in posamezniki, da prepuste zanimive predmete, ki jih je vredno ohraniti za bodočnost, S. N. Domu, ki s tem prične razvijati Slovenski Narodni Muzej v Ameriki.

Slovenski Narodni Dom na St. Clair Ave. se zavezuje sprejete predmete za v muzej skrbno hraniti ter v dogledni dobi razkazovati, ko se zbere dovolj zanimivega gradiva, po načinu standard muzejev.

Sprejeto na delniški seji dne 12. januarja, 1939.

Erazmus Gorshe,

predlagatelj.

S sprejetjem te resolucije si je Slovenski Narodni Dom v Clevelandu nadel plemenito in veliko nalogo, da prične zbirati razne zanimivosti za Narodni Muzej. Ker so primerni prostori sedaj na razpolago v ta namen, se apelira na vse slovenske organizacije: podporne, kulturne in gospodarske, ki imajo kaj primerne za v Muzej, da javijo ali kar pošljejo na naslov: Slovenski narodni dom, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Organizacije so prošene za slike konvencij od začetka do sedaj, po en iztis; zapisnike konvencij (tiskane ali tipkane na stroj); regalije delegatov od vseh konvencij po eno od vsake; razne druge posebnosti, ki jih je katera organizacija imela za časa obstoja; za letnike glasila od začetka do sedaj.

Društva so prošena za razne slike (fotografije), ki so bile vzete od raznih prilikah, če je mogoče s popisom imen oseb na slikah, ali vsaj opis ob kakšni priliki je bila vzeta slika, kateri dan in leto; stare društvene zastave, katere morda društvo več ne rabi; društvene zapisnike sej, da se ohranijo za zgodovino; društvene regalije ali druge posebne znamenke, ki so jih kdaj rabili in vsako-

vrstne druge posebnosti, ki jih ima katero društvo ali posamezni član, se prosijo, da odstopi muzeju.

Izdajatelj vseh slovenskih listov in revij v Ameriki se prosi, če je mogoče, da odstopijo letnike v muzej; prosijo se tudi posamezne rojake, ki morda hranijo razne stare liste ali revije; morda celo liste, ki več ne izhajajo, da jih prepuste Muzeju.

Dalje se posamezne rojake iz vseh krajev Amerike, če imate kakšne posebnosti ali zbirke zanimivih stvari, da javite ali pošljite na naslov Doma. Želi so zbrati čimveč mogoče aktualnih programov od raznih priredb kulturnih organizacij, kot tudi drugih slučajev, ki zgoverno dokazujejo delovanje te ali one organizacije, društva ali kluba. Dalje se prosijo vse one, ki imajo v ohranjenosti kakšne zanimive stvari organizacij in društev, ki so se razpuštile, propadle ali združile z drugimi, kot zastave, pravila, zapiski in druge stvari, da bi jih odstopili Muzeju.

Prosimo tudi vse rojake, kateri ima kakršnokoli posebnosti, knjigo ali kakšen drugi predmet, ki je bilo narejeno v Ameriki in ki ima kakšno zvezo s kakšnim našim človekom, da to odstopi Muzeju. Tudi raznih predmetov izdelani po naših rojakih v Ameriki, ki so posebnost, so dobrodošli. To je v glavnem naš program, ki ga imamo sedaj v mislih. Sčasoma se bo seveda vse to še izpopolnilo. Prosimo slovensko javnost v Ameriki, da nam gredo pri tem zbiranju kolikor mogoče na roko ker, čim popolnejši bo Muzej, tem lepši bo spomin na vse Slovence v Ameriki našim poznim rodovom.

Za Slovenski Narodni Muzej, Erasmus Gorshe,

Izlet podružnice št. 15 SZZ

Res je prijetno v vročih poletnih dnevih iti v prosto v naravo, da se oddahnemo od dnevnega dela, ako ga imamo. Tako smo govorile na seji članice podružnice št. 15. S. Z. Zvečer na seji 13. junija, da bi priredile izlet v Marysville, Ohio. Lepo in prijetno bi bilo, ako bi se prigrisalo vsaj 35 članic izmed 300 in se udeležilo izleta. Ako se nas prigrisalo vsa ta 35, lahko naročimo bus in tist, nas bo za dva busa, bo pa toliko bolj prijetno. Katera članica želi en dan prav prijetno zabavo naj se zglaši takoj ali vsaj do 4. julija.

Vožnja velja \$2.40 za tja in nazaj. Bus odpelje izpred S. N. D. na 80. cesti ob 9. uri popoldne in se vrne ob 9:30 zvečer. Torej članice naše podružnice prigrislate se v obilnem številu, da nas bo kar največ. Priglasite se pri predsednici Mary Crček ali pri tajnici Mary Hrovat. Upam, da se vas bo dovolj prigrisalo in da boste imele vse prijetno zabavo.

Mary Vrček, predsednica.

Podružnica SZZ št. 21

V nedeljo 2. julija vsi naši pikniki naše podružnice v West Parku. To je naš prvi letni piknik, ki se bo vršil na Sprecharjev farmi. Vabimo vse Slovence in Slovenke, prijatelje in znance, posebno pa naše članice, da se udeležite našega piknika pod košatimi drevesi. Razvedrila in zabave bo vse dovolj, za stare in mlade. Za okrepčilo bo vsega preskrbljeno bel pripravljali odbor. Da se pokazemo, da nam je v resnici na napredek naše podružnice, ne zamudite tega piknika! Ponovno vabim cenjeno občinstvo iz mesta Clevelanda in okolice. Na svidenje na pikniku 2. julija na Sprecharjev farmi. Pozdrav,

Ann Pelele.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

Pa vendar je čudno, kako stančno so se izpolnile besede, ki jih je Inču čuna pri tem vedno povedal. Kar je eden mislil, je mislil tudi drugi. Zgodilo se je, da sva se pogledala, pa sva vedela, misli in hoče eden in kaj drugi. Da, niti pogledati se ni bilo treba, tudi če sva se ločena in daleč narazen, mislila in delala v čudoviti sporazumnosti in prav kot sva se ustmeno domenila. Nikdar ni nikoli ni bilo med nama nesporazumljenja ali ceprepjor, tega mi še omeniti ni treba.

Toda ta harmonija najinih misli ni bila učinek izmenjane misli, ampak je izvirala iz naše medsebojne iskrene ljubezni, in ker sva se živela in ljubila drug v drugega, v našo posebnost in nazore. Na Inču čunine besede je bil ves rod, tudi žene in otroci glasnim "Howgh!" so izgovarjali svoje zadovoljstvo.

Pogovarja pa je dejal: "Sedaj je sprejet med nas Inču, živi Kleki petra. In zahteva izročilo mrtvega Kleketa njegovemu grobu. Morate naj to storijo!" Apachi so se pripravili, da Inčino krsto in jo položijo v grobo. Prosil sem za trekanje odmor in mignil tovašem. Stopili smo h krsti, postal sem nekaj besed rajne, v slovo in zmoliti smo kratkomolet.

In nato so položili zemljostanek nekdanjega revolucionarja in poznejšega spokornika grobnico in Apachi so jo zazidali.

Taka je bila moja prva polna slovesnost med divjaki. Obkoko me je ganila. Nočem izgovoriti verske in druge namene, ki jih je Inču čuna pri priliki povedal. Mnogo kričalo ali bolje rečeno, zmotnih ali je bilo vmes, pa tudi mnogo resnice. Iz vseh njegovih govorov pa je donel hrepeljav klic po odrešenju, — po odrešenju, ki si ga je on, "divjak", mislil zunanje, kakor nekdo iz Izrael, v rešitvi iz bede in osvoboditvi iz rok belih človekov, ko je pravo odrešenje vendarle mogoče samo v odrešenju od greha in njegove posledice.

Ko so zazidavali grobnico, zvečali vmes spet ožne polne pesmi. Šele ko je bil Inčini kamen zazidan, je bila slovesnost pri kraju vsak je šel po svojih vsakih opravkih.

Mene pa je Inču čuna povabil na obed.

Stanoval je v tretjem nadstropju puebla, v največji sobi. Prostora je bila opremljena, le po tleh je viselo vse polno rednih, dragocenih starin, ponajveč indijanskega orožja raznih rodov. Za to zbirko sem se seveda zelo živo zanimal in razumel samo po sebi, da sem si jo prav izdatno ogledati.

Obedu se je udeležil tudi Winnetou. Njo ču pa nam je stregla. Razložil sem, da zna prav večje pripraviti razne indijanske jedi. Govorili smo malo, skoraj nič. Indijane vobče rad molči in tiho dan smo že toliko govorili, da Inču čuna in Winnetou rada molžila na pozneje, kar se je bilo treba še pomeniti.

Medtem se je naredil mrak. Winnetou me je vprašal:

"Ali bo šel moj beli brat počivati? Ali pa pojde rajši z menoj?" "S teboj pojdem!" sem dejal, da bi bil vprašal, kaj namera-

Zleza sva iz puebla in šla k reki. Mislim sem si, da bo izbral pot. Tako globoko dušo, kakor je bila Winnetouova, je gna h grobu ljubljene učitelja.

Strašna odkritja v Španiji

Veliko so listi že pisali o Španiji. Tudi o nečloveškem divjanju zboljševiziranih tolp, ki pa so imele ime kakih zakonitih čet rdeče vojske, so listi pred in ob koncu državljanske vojne obirno poročali. Toda ta poročila so bila tako grozna, mučenja tako krvniško izvajana, da so jih nekateri, če so jim prišla v roke, komaj verjeli ali pa so celo zmajevali v Barceloni, kjer so po umiku iz Madrida in potem iz Valencije najdalj vladali in kjer je bila ustanovljena tudi S. I. M. (servizo informativo militar — poizvedovalna vojaška služba), ki je imela nalogo "čistiti" ... Vsa španska poročila izrečno poudarjajo, da krvniške iznajdbe te SIM niso bile španske, niti evropske: "Vztrajam in pohajljam," pravi pisec "La Vanguardia": "milioni Viudada Real, ali kakega katalonskega anarhistu ali komurkoli iz kake brigade čudnega imena bi moglo priti na misel, da ti ukrade uro, da te bije s puškinim koptom ali da pretepa, toda nikdar bi mu ne moglo priti na misel, da bi v tla jetniške celice vzdal končne bele opeke, da se jetnik ni mogel odpotiti ne po dnevi ne ponoči. Ta iznajdba se je mogla roditi samo v glavi Mongola s topimi očmi, ki ima pred seboj kozarec "vodka" in mu izza rumenih zob padajo besede barbarskega naglasa."

V samostanu San Juan v Barceloni so odkrili prostore, kjer je SIM mučila svoje žrtve. O celicah, ki so v tleh na gosto imele vzdane pokončne bele opeke, po stenah pa naslikane kroge, kvadrate in vijugaste črte v kričavih barvah, ležišče pa nagnjeno, da utrjuje jetnik ni mogel nikjer počivati, smo že pisali. Toda s to iznajdbo krvniške domišljije voditeljev rdeče Španije se ni bila izčrpana. V kletih so nasli tudi ozek prostor, v katerem je vodil še ožji hodnik. V prostoru samem je stal sod vode, pod stropom pa železen drog. Na ta drog so člani SIM obesili svojo žrtve za glavo. Dokler je bil pri moči, se je z močjo telesa toliko dvigal, da z glavjo ni bil vodi. Ko so mu moči pohajale, je glava tonila vedno nižje in voda mu je začela siliti v nos. Ko ga je preiskovalni "sodnik" v razdobjih prišel pogledat, je kmalu vse priznal, kje je njegov oče mati ali hči, kakšnega političnega prepričanja so, v kakšno "zaroto" so bili zapleteni z njim vred. ... V drugih so pripravili za mučenje z močno lučjo, ali je v zidu nevidno vzdana močna metronomura, ki je glasno tiktakala sekundno in jetniku napenjala živce do skrajnosti. Posebna iznajdba je tudi prav majhna celica, v kateri je jetnik mogel sedeti samo sključen in je skozi zamreženo linico v vratih mogel hrepeneče gledati na prostora hodnik. Nekaj desk v vratih pa je bilo odrganih, da so krvniki lahko prihajali in galsvali s koli; če je odskočil in

Vsa poročila poudarjajo, da je bilo vso dobo državljanske vojne v rdeči Španiji hudo. Komunistične čete so divjale po hišah in iskale politične nasprotnike "ljudske fronte." Čimbolj pa je bila borba ostra, tembolj ostra je bila meja med "pristaši" in "nasprotniki": na eni strani izgrajeni komunizem, na drugi strani katolicizem z vsem svojim življenjem v zadnji obrambi in iskanje žrtve je bilo čimdalje bolj enostavno. Za katoličani — praktični namreč, ker krščeni so bili itak vsi v obeh taborih —, to je bilo edino geslo in merilo. "Pobili so te," pravi "La Vanguardia," "za nič: ker si bil desničar, ker si bil pri maši, ker si bil naročen na časopis, ki ni bil prijazen "Frente Popular," ker si — od tega so minula že leta — nekoč v gostilni govoril z nekim fantom, itd."

"Toda tu ni bilo drugega trpljenja kot smrt," nadaljuje isti list. V nekaterih primerih je res bila mučeniška, toda to mučeništvo je bilo surovo, enostavno. Zlorabljali so žene, sekali ude in razmrcvarjena trupla so obležala na moriških kot priče." Pa vse to v Španiji ni bilo najhujše. Bilo je grozno, toda samo — divje. Kot sistem in kot del udejstvo-

vanje komunistične države se je začelo šele, ko je v Madrid prišel Rosenberg in se začel sprehajati po ulici d'Acála in ko so ljudje, izgnani iz evropskih držav, začeli po ulicah prepevati internacionalo. V Madrid so prišli rablji GPU. Sedaj so se začeli "procesji," ki so pripeljali do istega konca, strel v glavo, le pot do te odločitve je bila mnogo bolj mučeniška. Največ dokazov teh zverinstev pa so rdeči pustili v Barceloni, kjer so po umiku iz Madrida in potem iz Valencije najdalj vladali in kjer je bila ustanovljena tudi S. I. M. (servizo informativo militar — poizvedovalna vojaška služba), ki je imela nalogo "čistiti" ... Vsa španska poročila izrečno poudarjajo, da krvniške iznajdbe te SIM niso bile španske, niti evropske: "Vztrajam in pohajljam," pravi pisec "La Vanguardia": "milioni Viudada Real, ali kakega katalonskega anarhistu ali komurkoli iz kake brigade čudnega imena bi moglo priti na misel, da ti ukrade uro, da te bije s puškinim koptom ali da pretepa, toda nikdar bi mu ne moglo priti na misel, da bi v tla jetniške celice vzdal končne bele opeke, da se jetnik ni mogel odpotiti ne po dnevi ne ponoči. Ta iznajdba se je mogla roditi samo v glavi Mongola s topimi očmi, ki ima pred seboj kozarec "vodka" in mu izza rumenih zob padajo besede barbarskega naglasa."

V samostanu San Juan v Barceloni so odkrili prostore, kjer je SIM mučila svoje žrtve. O celicah, ki so v tleh na gosto imele vzdane pokončne bele opeke, po stenah pa naslikane kroge, kvadrate in vijugaste črte v kričavih barvah, ležišče pa nagnjeno, da utrjuje jetnik ni mogel nikjer počivati, smo že pisali. Toda s to iznajdbo krvniške domišljije voditeljev rdeče Španije se ni bila izčrpana. V kletih so nasli tudi ozek prostor, v katerem je vodil še ožji hodnik. V prostoru samem je stal sod vode, pod stropom pa železen drog. Na ta drog so člani SIM obesili svojo žrtve za glavo. Dokler je bil pri moči, se je z močjo telesa toliko dvigal, da z glavjo ni bil vodi. Ko so mu moči pohajale, je glava tonila vedno nižje in voda mu je začela siliti v nos. Ko ga je preiskovalni "sodnik" v razdobjih prišel pogledat, je kmalu vse priznal, kje je njegov oče mati ali hči, kakšnega političnega prepričanja so, v kakšno "zaroto" so bili zapleteni z njim vred. ... V drugih so pripravili za mučenje z močno lučjo, ali je v zidu nevidno vzdana močna metronomura, ki je glasno tiktakala sekundno in jetniku napenjala živce do skrajnosti. Posebna iznajdba je tudi prav majhna celica, v kateri je jetnik mogel sedeti samo sključen in je skozi zamreženo linico v vratih mogel hrepeneče gledati na prostora hodnik. Nekaj desk v vratih pa je bilo odrganih, da so krvniki lahko prihajali in galsvali s koli; če je odskočil in

Novi motorni parnik, last Poljske, Sobieski, ki je namenjen za promet iz Poljske proti Južni Ameriki. Dne 22. junija dobi še tovarila, nov motorni poljski parnik. S temi parniki bo Poljska vzdrževala promet med Poljsko, zapadno afriško obalo, Brazilijo, Urugvajem in Argentino.

se zvaljal, mu je drugi s posebno deščico nad vrati pripril glavo, ki so jo prej nalašč za to skušnjava potegnili ven.

V nekaterih celicah so raziskovalci še našli sledove jetnikov. Tu in tam je ležal na tleh kak gumb, košček papirja, s katerim si je krajšal čas. Ta ali oni je svoje bivanje potrdil z majhnimi napisom na steni. V eni izmed teh celic je tudi datum prihoda: 25. januarja 1939, en dan pred vkorakanjem Francovih čet! Prišel je v to celico, sedaj ni o njem ne duha ne sluha! Ni ga več!

V samostanu San Juan so našli tudi sobo, v kateri je ponosno visel sovjetski grb. To je bila pisarna člana SIM, ki je od tu vodil "procesje" in "preiskave." Francove čete so prišle tako hitro, da niti vseh papirjev ni utegnili odnesti. V seznamu jetnikov je pri nekaterih opomba: "Izpuščen na svobodo." Toda malo takih, ki so bili iz teh prostоров "izpuščeni na svobodo," se je pojavilo med živimi. Taka opomba je vedno nevarna in pomeni skoro toliko kot opomba "napravljen samomor." Nekateri pa so v resnici izpuštili in jim se dali s seboj posebno legitimacijo, ki izpričuje vrednost takih "svobodnih" državljanov. Legitimacija nosi napis notranje ministrstva, oddelek za poizvedbe in je torej uradna listina, ki jo je moral vsak jetnik pred odhodom podpisati in jo vedno nositi s seboj. Dovoljuje vsakemu agentu SIM, da takega izmučenega človeka prime kadarkoli in kjerkoli hoče in napravi z njim kar hoče. Pravi namreč: "Izpuščen sem na svobodo, sem pa še vedno pod strogim nadzorstvom posebnega državnega oddelka za poizvedbe. Preiskava o meni bo izpolnjena z novimi poizvedbami o moji politični usmerjenosti, o moralnem, gospodarskem in socialnem nazoru in vem, da bom za vsak prestop strogo kaznovan. Ne smem dati prav nikake izjave, zakaj sem bil zaprt, kako se mi je godilo v zaporu, nobene besede o tem, kar sem v zaporu slišal ali opazil in tudi ne o mojih odnosih do policijskih organov." Izpuščen na svobodo. ...

Ko je Francova vojska zasedla Barcelono in Madrid in s tem zmagovalno končala državljansko vojno, so bili največji krivci tega nečloveškega mučenja postavljeni pred sodišče. Pred sodiščem pa se je v še večji luči pokazalo, kako propadli ljudje so to bili. Valili so krivdo drug na drugega, vsak se je zagovarjal, da je bil samo podrejen in je moral izpolnjevati ukaze. Po drugi strani pa je tudi res, da so voditelji večinoma pravočasno ali vsaj v zadnjem trenutku pobegnili čez mejo. V teh sodnih procesih so prišla tudi na dan zločinstva, za kateri ni nobenega dokaza ne v kakih kletih; ne v celicah, ampak kvečjemu na poljih pred mesti, kjer leže trupla tisočev in tisočev, ne da bi kdo vedel, koliko jih počiva v enem grobu. Neki Manuel Alcaraz je na pri-

mer pripovedoval pred sodiščem, kako je v Carabanchel Baji, predmestju Madrida z me-sarsko sekro odsekal glavo Francovemu generalu Lopezu Ochoa. General je sredi podivjanje množice mirno stopil pred svojega rablja in mu rekel: "Tu sem! Živijo Španija!" nato ga je množica pograbila in vrgla pred krvnika, ki je zamahnil. ... Eden izmed voditeljev zloglasne SIM si je v svojem stanovanju napravil pravi harem, kjer je imel sto deklet v starosti od 16—20 let. Uganjal je nad njimi najostrejša zločinstva, pred koncem državljanske vojne pa jih je dal zadaviti. Svojci so jih po cele dneve zamažali iskali, sedaj pa so našli na česti najprej 32 trupel, nekaj dni nato pa še 53 trupel teh pogrešanih deklet. Kje so ostale, nihče ne ve. V Madridu so doslej ugotovili, da je samo v parku "Casa del Campo" pokopanih 60,000 žrtev tega komunističnega divjanja.

To grozno, pa vendar v nekem oziru veličastno dobo španske borbe in odpora proti skrajnim izročkom propalih ljudi je v sliki ovekovečil slavni španski slikar Henrih Ochoa, ki je prej živel v Barceloni ob času, ko se je državljanska vojna zaključevala pa je bil na otoku Majorki. V njegovih slikah iz te dobe se odraža neka čudovita ožnost, ki skorajro vpije po usmiljenju in sočutju. Tu in tam pa mu je čopič prevzela tudi groza, pod katero je takrat živel vsa rdeča Španija. — Za pomlad pripravljamo razstavo teh svojih slik v Parizu.

Ni čuda, če je prebivalstvo po Barceloni in Madridu pozdravljalo Francovo vojsko v navdušenjem, ki ga ni mogoče popisati. Saj so bile njene zastave, ki so zavihrale po ulicah, znamenje, da je konec tistih strahot, ki so bile strašne, pa naj jih je kdo doživel na lastni koži ali v svoji družini, ali pa se jih je noč in dan bal. Ponekod je množica avtomobile Francovih generalov obstopila tako na gosto, da so se komaj pomikali naprej. Sedaj bomo razumeli, zakaj so se Španci ob koncu državljanske vojne zgrinjali k zahvalni službi božji — na prostem, ker so cerkve večjidel v razvalinah. Razume-li bomo tudi španske škofo, zakaj so tako goreče prosili katoličane vsega sveta, naj vsaj sočustvujejo s katoliško Španijo, če se že na kako drugo pomoč ne morejo zediniti. ...

Razodelo pa se nam je tudi to, zakaj nova Španija mednarodno najbrž ne bo v tistem političnem taboru, kjer bo Sovjetska Rusija. Vsa španska poročila namreč poudarjajo, da vse to gorje ni prišlo nad Španijo iz nje same, ampak iz tistih neskončnih planjav, kjer je Stalin doma in ki so jih označevali grb in ruski napis na tankih in letalih. ...

Zadnji italijanski vojaki odšli iz Španije

Cadiz, Španska, 24. junija. Včeraj se je odpeljalo 5,000 la-

skih vojakov iz Španije, ki tvorijo zadnji del laške armade, ki se je šele nahajal v Španiji. Dva parnika sta odpeljala vojake v Genovo. Italijani so imeli vsega skupaj v Španiji tekom civilne vojne armado, ki je štela 60,000 mož.

Poročni prstan ukraden načelniku policije

Port Chester, N. Y., 27. junija. Neki zloben tat se je splazil v stanovanje policijskega komisarja v tem mestu in ukradel med drugimi predmeti tudi poročni prstan, katerega je načelnik hotel drugo jutro podariti svoji nevesti, ko bi se imela vršiti poroka. Druge ukradene stvari sicer niso bile dosti vredne, toda za poročni prstan je plačal policijski načelnik \$100.00.

MALI OGLASI

V najem

se da čedno stanovanje s štirimi sobami in kopališčem. Vprašajte na 965 Addison Rd. (151)

Dobra kupčija!

Prodali smo posestva na Metta Ave. za \$1,800 in za \$2,500 ter dvojne posestev na Edna Ave. za \$1,400 in \$2,000.00. Naprodaj imamo hišo za dve družini, za \$4,000 na 67. cesti. Hiša, 6 stanovanj, zidana, kopališča, na 66. cesti, samo \$4,500.00. Hiša za dve družini, 10 sob, furnezi, škrdljava streha, garaže, samo \$4,000.00. Na Superior in 68. cesti. Hiša za tri družine po tri sobe, na 73. cesti, kopališča, furnezi, škrdljava streha. Samo \$5,000.00. Naredite ponudbo. Mi delamo za vas. Zaučajte v naše podjetje.

Naprodaj je tudi gostilna na 1046 E. 76th St., zraven stanovanj s štirimi sobami. Dela 7 let dobro trgovino. Cena \$375.00. Vdova je bolna. Oglasite se pri

J. F. McKenna
1383 E. 55th St.
Tel. HE-5282. (151)

Odda se

v najem jako čedno stanovanje odrasli družini. Sedem sob. Vprašajte na 1078 Addison Rd. (152)

Stanovanje

se odda v najem. Ima tri sobe, gorko vodo. Odda se pošteno družini ali novoporočencem. Vprašajte na 1133 Norwood Rd. (151)

Zmerna ženska

išče stanovanje dveh sob, ali pa stanovanje obstoječe iz ene sobe in kuhinje. Kdor ima kak primerenega naj pusti naslov v uradu tega časopisa. (151)

Priporočam se

za dobro in zanesljivo prevažanje pohištva, pian, refrigeratorjev in sploh za vsakovrstno prevažanje.

Oblak Mover
HE 2730
6122 St. Clair Ave.
Stanovanje na 1161 E. 61st St.

Odda se v najem

ena ali dve sobi. V sobah je tudi čedno pohištvo. Vprašajte na 444 E. 166th St. (152)

Prodaja

hiša 6 sob, v bližini Grovewood Ave. Hiša se prodaja globoko pod ceno, ker lastnik odpotuje iz mesta. Cena je samo \$3,600, takoj plačate \$700.00, drugo pa na lahke obroke na prvo vknjižbo. Vprašajte pri Kovač Realty, 767 E. 185th St., Tel. KE-5030. (June 28. 30.)

V najem

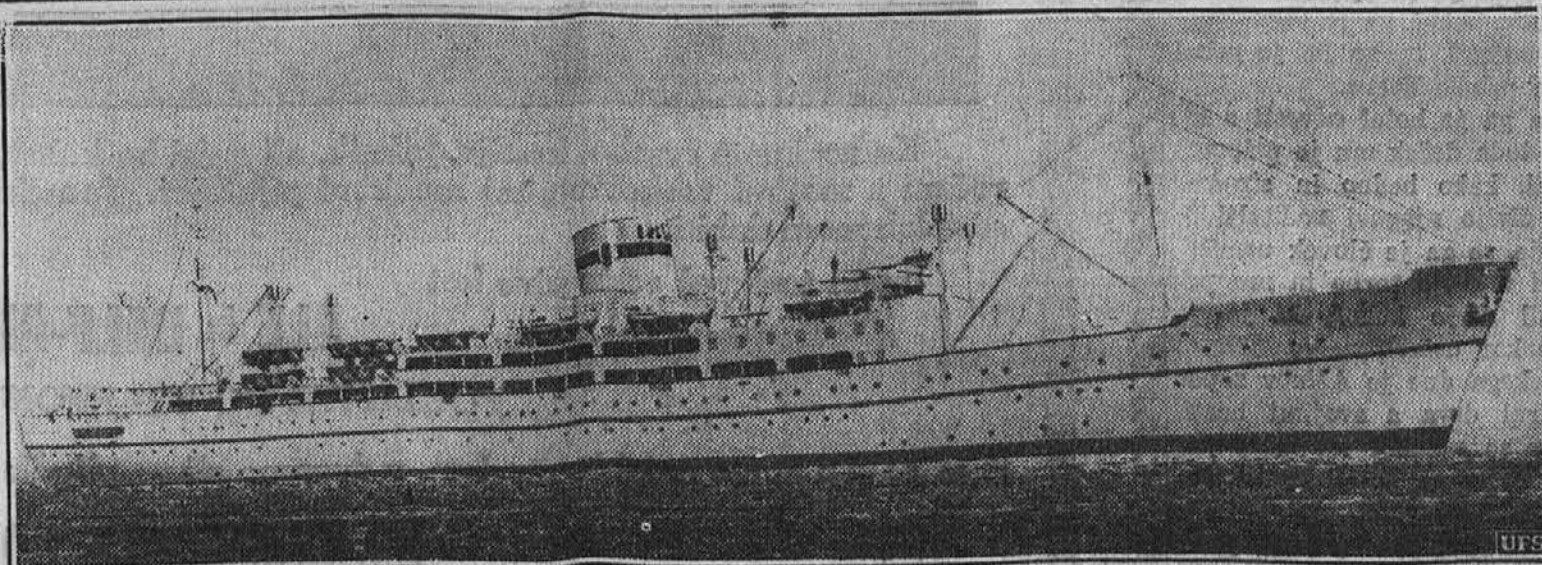
se da dve opremljeni spalni sobi eni ali dvema fantoma. Vprašajte na 918 E. 76th St. (151)

Stanovanje

se odda v najem. Jako čedno in vse prenovljeno. Odda se odraslim, poštenim ljudem. Vprašajte na 6719 Bonna Ave. (154)

Delo dobi

izkušena strežajka. Mora imeti reference. Marmor Bar, 18800 St. Clair Ave. (151)

Novi motorni parnik, last Poljske, Sobieski, ki je namenjen za promet iz Poljske proti Južni Ameriki. Dne 22. junija dobi še tovarila, nov motorni poljski parnik. S temi parniki bo Poljska vzdrževala promet med Poljsko, zapadno afriško obalo, Brazilijo, Urugvajem in Argentino.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Pripravljena sem iti s teboj, toda prej mi moraš pokazati denar, kajti dokler ne vidim denarja, ne bo nič.

—Denar je skrit pod desko v sobi stare Valloni!

—Ali me lahko odpeljaš tja, saj starka se ne bo tako hitro zbudila.

Kardov je bil takoj pripravljen.

Hitro sta zapustila gostilno ter se podala v stanovanje stare Valloni.

Ko sta prišla v stanovanje, je Kardov privzdignil desko, ter je pokazal denar.

Ona pa ga je spretno izpraševala o enem in drugem, ter končno zvedela vse kar je hotela.

Med tem pa je prišla stara Valloni ter počela vpiti in kričati.

Lona je odšla, vesela da lahko Mihajlu Bakunjinu prinese dobro vest.

Lo je med tem preživela par strašnih ur.

Besna Fedora je stezala svoje roke proti njej, da bi jo zgrabila.

Moral je biti zelo oprezn, ter paziti, da ne pride preblizu kletke.

Za jesti je dobila samo malo kruha in vode.

Končno se je za nekaj odločila.

V kotu kamrice je našla komadič papirja.

Na ta papir je napisala s svojo lastno krvjo sledeče besede:

Kdor najde to pismo, naj se usmili nesrečnice, ter ga nese v Grand Hotel gospodu Palen. Dobi veliko nagrado.

Nato je potisnila pismo skozi špranjo v vratih.

Naenkrat se odpro vrata.

V kamrico stopil neki visok elegantno oblečen človek. Siva brada mu je dejala častiti izraz.

Ta je stopil h kletki, in ko ga je zagledala besna žena, je začela vpiti:

—Raztrgala te bom — je vpila ona. — Ti si to Bojanovski! Kaj nisi mrtev? Ali sem mogoče že jaz na drugem svetu, pa se srečujeva.

—To je bila moja želja, — zaključila je. Tako sem te hotel videti, Fedora, sedaj — sedaj sem se maščeval.

Tako naj trpijo vse žene, ki varajo svoje moze.

Lo zadrhti.

To je moral biti neki okrutni človek, ki je tako mirno gledal te strašne muke.

Izprva je Lo mislila, da jo bo ta človek rešil iz tega pekla, toda sedaj je obupala.

Kdo ji jamči, da je ta človek ne bo storil nič žalega.

Kako rad bi rešil Bojanovski Lo, in še celo, če bi vedel, da je hčerka njegovega prijatelja Palena.

Ko je odhajal je našel pri vratih listič, ki ga je napisala Lo.

Bojanovski ga prečita, toda misli, da ga je mogoče pisala njegova bivša žena Fedora, zato mu ni pripisoval nobene važnosti.

On ni niti slutil, da je razen Fedore še kdo drugi zopet v tisti sobi.

Često se dogaja, da smo slepi in da ne vidimo onega, kar je jasno in očitno.

Tako je bilo tudi z Bojanovskim.

V podzemeljski celici Petropavlovske trdnjave je sedel zaprti Ašinov.

Premišljeval je svojo usodo, svojo bivšo moč, in svoj sedanji položaj.

—Car me gotovo ne bo pomilostil, ker sem mu ravno jaz vedno govoril, da se zločinec ne

sme pomilostiti.

Takrat se odpro vrata celice. Ječar mu je prinesel hrano.

Ašinov se začne pogovarjati z njim, ter mu začne obljubljati srečo in premoženje, če pusti vrata odprta, da bi lahko pobegnil.

Toda stari ječar je ostal trden, niti poslušati ni hotel ponudb Ašinovi.

Odšel je iz sobe in Ašinov je ostal sam.

Tedaj zasliši v sosedni sobi glas carjevega duhovnika Evstahija.

Ašinov začne prisluškovati. Pritisnil je uho na zid in poslušal.

Nenadoma se glasno nasmeje.

—Ta bedak moli! — reče on.

—Puli si lase, tolče z glavo ob zid, slišim, kako kliče Boga, naj mu pomaga.

On udari s pestjo po zidu.

—Poslušajte, brat Evstahij, — vzklikne on, — sedaj je konec vsega! Sedaj vam ne koristijo molitve. Jutri boste viseli na vrvi!

—Ah, ko bi mi izpolnili zadnjo željo, oh, potem bi vam jaz zadrnil vrv okrog vratu!

Ašinov se povrne k svojemu ležišču ter se vleže.

Pol ure pozneje se je nahajal v nekem stanju med spanjem in budenjem.

Misli so ga odpeljale v preteklost.

Spomnil se je na svojo mladost.

Pred njegovimi očmi se je razvijalo vse njegovo življenje, videl je vse, kar je preživel in zagrešil.

Spomnil se je male sobe, kjer je delal njegov oče, siromašen krojač.

Ašinova mati je bila tiha, blede žena.

Tiho je hodila po sobi, v kateri se je nahajalo razen očeta in njega še pet otrok.

Vsi so bili oblečeni v bedne cunje.

Otroci so bili bleđi, suhi in bolani, a to ni bilo čudno, ker često ni bilo v krojačevi hiši niti skorjice kruha.

Mati je spekla v nedeljo kruh, ki je bil za ves teden edina hrana za vso družino.

V onem času se jim je zelo slabo godilo. Mnogo hujše, kakor pa je bilo pozneje v Rusiji. Nastala je prava lakota, žita ni bilo, povsod je vladala beda in pomanjkanje.

Često ni bilo niti toliko denarja v hiši, da bi kupili oglja, kadar je moral oče likati hlače.

Tedaj je moral iti Ašinov gozd, da nabere drv.

—Toda logar me bo ubil: pretepel!

—Vseeno! Drv moraš prinesti! Idi in ne vrni se brez drv!

Tako je moral oditi bosonogi Ašinov v gozd in krasti drva, a če je prišel logar, se je skril, da ga ni opazil.

Toda nekoč ga je logar vendar zalotil, ravno ko je sekal neko mlado drevo.

Ta ga je hotel odvesti s seboj, toda deček mu je pripovedoval, kako bedno in sirom: šno živijo njegovi roditelji in bratje, se ga je človek usmili, segel v svojo torbo in mu poklonil divjo kokoš, ki jo je ravnokar ustrelil.

Nekega dne je Ašinov zopet nabiral drva s svojimi brati.

Drva so naložili na male sanice in so se hoteli vrniti domov.

Nenadoma se pojavi pred njimi dvojce sijajnih, žarečih oči.

Zagledali so pred sabo veliko žival, slično psu.

Otroci so prestrašeni pobegnili, a ko je prihitel Ašinov do prve vaške hiše, ga je dohitel veliki pes in ga že hotel zgrabit s svojimi velikimi in močnimi zobmi.

Sedaj se je vrnil dečku pogum.

Zgrabil je komad lesa ter udari z njim žival po glavi. Čim se je to zgodilo, so prihiteli iz hiše kmetje, oboroženi s puškami in sekirami.

—Kje je volk, ki te je preganjal?

Sedaj šele je bilo Ašinovu jasno, v kakšni nevarnosti se je nahajal in kako čudno se je rešil.

Ašinov bi bil srečen, če bi lahko študiral. Toda njegov oče ni imel dnearja.

—Žal te ne morem poslati v šolo, — je rekel. — Glej sam, da si pridobiš znanja!

Ko je Ašinov to videl, je ukradel nekega dne nekemu dečku začetnico in se začel sam učiti. Tako se je naučil čitati in pisati.

Pozneje je često sedel pri raznih knjigah na zapečku in čital.

Učil se je zelo rad, toda bratje so ga motili. Nekega dne so mu celo zakurili knjige. Njega je zgrabila taka jeza, da je zgrabil sekiro in hotel ubiti vse svoje brate.

Če ne bi priskočila mati, bi se gotovo dogodila nesreča.

Toda Ašinovu ni rodna hiša več ugajala.

Nekega dne je izkoristil priliko in ukradel svoji materi denarnico. V njej se je nahajalo samo par kopek.

Toda ta mala vsota se mu je zdela tako velika, kot da bi lahko prepotoval celi svet.

Še istega dne je pobegnil iz hiše. Nekaj časa je blodil brez cilja, dokler ni konečno srečal na cesti nek velik, zelen voz.

Poleg njega je jezdil neki človek v pisani obleki. Ašinov ga je nagovoril ter ga prosil, da mu podeli toplo južino.

Neznavec ustavi konja, spozna se z njim ter ga nasiti. Tako se je mladi Ašinov sprijaznil s temi ljudmi, ki so bili cirkuški umetniki, plesalci po vrveh. Potovali so po deželi, hodili od vasi do vasi, od mesta do mesta in kazali svoje umetnosti.

Ašinov vpraša, ali bi lahko ostal pri njih.

Bil je spreten in že kot prav majhen deček je znal hoditi po rokah. To je ugajalo kolovodji in on je sprejel Ašinova v svojo četo.

Sedaj so ga naučili plesati po vrvi. V začetku stvar ni bila tako lahka, toda pozneje je hodil po vrvi kot na zemlji.

Vrv so postavljali vedno višje in Ašinov je postal pravi umetnik.

Naposled je moral hoditi v stolpu.

Čim je namreč prišla cirkuška četa v kak kraj, kjer se je nahajal visok stolp, so napeli vrv med njim in kakšnim visokim oknom na glavnem trgu.

Ašinov je moral iti po tej napeti vrvi do stolpa, a nato nazaj. A nato še enkrat in sicer z zavezanimi očmi.

Vsak dan je postavljaj svoje življenje na kocko, a vendar se ne bi za nič na svetu ločil od svojih tovarišev, ker je prvič v svojem življenju spoznal — ljubezen.

Zaljubljen se je namreč v mlado deklico, ki je bila v četi.

Imenovala se je "kraljica ognja," ker je skakala skozi goreče obrobe.

V njo se je zaljubljen.

Izgledalo je, da tudi ona njega ljubi. Zaupala se je vsaj njemu, ker jo je nosil na svojih rokah, kadar je hodil z zavezanimi očmi od cerkvenega stolpa po vrvi k oknu kakšne hiše na trgu.

To je bila obenem tudi glava

na točka celega sporeda in po njej so posebej pobirali denar.

Tako je potoval Ašinov mnogo let po deželi. Iz dečka se je razvil mladenič.

Nekega dne je prišel v gubernijo Minsk. Tudi tam je moral pokazati svojo nevarno umetnost.

Toda v njem se je prebudila ljubosumnost. Že nekaj tednov je sledil "kraljici ognja" neki človek kot senca. Bil je to neki častnik, ki se je preko ušes zaljubljen v njo.

Mlada igralka je mislila, da jo čaka na njegovi strani ugodna bodočnost in zato je pristala na to, da se tajno sestaneta.

Tako sta se često sestajala, dokler nista konečno sklenila, da pobegneta skupaj.

Toda ona se je bala Ašinova zato mu je hotela pod vsako ceno prikriti svojo ljubezen. Toda on ni bil tako slep, sam je opazil, kaj se dogaja in komaj je premagoval svojo jezo in sovraštvo.

Prišel je zopet dan, ko je moral v nekem malem mestu gubernije Minsk hoditi po vrvi, ki je bila napeta med cerkvenim stolpom in mestno hišo na glavnem trgu.

On stopi k mladi deklici "kraljici ognja," prikloni se

pred njo ter jo pozove, da se de kot navadno na njegova ramena.

—To je danes zadnjič, — je pomislila deklica. — Ako se danes srečno vrnem, se ne bom nikoli več izpostavila takšni nevarnosti.

Ašinov začne.

Vrv se je zvijala pod njegovimi nogami. Mladici je bilo tesnobno pri duši, kot še nikoli, ker je opazila, da Ašinov drhti.

—Kaj ti je? — zašepeče ona.

On ne odgovori.

—Za Boga, nehaj! Če boš tako hitel, bova strmoglavila v globino. Pazi, spotaknil se boš, nova,

—potem sva izgubljena! Toda on se divje zasmije. —Ašinov! Poklicala bom na pomoč. — Nehaj!

—Stoj — padam — vsemočni Bog!

To je bil njen krik.

Ljudstvo na trgu je odrevelo.

Ašinov je s "kraljico ognja" strmoglavil z vrvi in padel na tla.

Trikrat sta se obrnila v zrak.

Množica se je prestrašena umaknila, — srčni ljudje so priskočili in našli deklico mrtvo, a na njej ranjenega Ašinova.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Steve Trebec Jr. načelnik prodaje

HRANITE PRI
POHIŠTVU NA
SVOJEM DOMU

The Furniture Mart Inc.

ki je prej poslovala kot
The Krichman & Perusek Furniture Co.

15428 Waterloo Rd.

Imenovanje Mr. Trebec Jr. kot načelnika
prodaje je gotovo zadovoljilo številne njegove
prijatelje in znance.

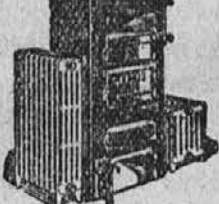
PRAVI Steve Jr.

Jako me bo veselilo, ako se oglaste v naši
trgovini ali če mi telefonirate KEMORE 1405.
Prišel bom in vas bom obiskal na vašem domu.
Dajte mi priliko, da vam pokažem

—It's Smart To Buy At The Furniture Mart—

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin,
olje, air conditioning. — Poprav-
ljamo vse vrste furnce in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ.
PLAČATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov
na715 E. 103 ST. GLENVILLE 9218
Vprašajte za našega zastopnika—Stefan Robash

Francoska umetnica Jacqueline Zay, ki je sestra francoskega ministra za narodno vzgojo, je naredila kip, kateremu je dala naslov "Ameriški Cowboy." Kip se nahaja na svetovni razstavi v New Yorku.

Kadar imate svatbo, krstijo, piknik, ali najsi bo kakršnekoli veselice ali prireditve, se vam toplo priporočam z mojimi vsakovrstnimi mehkiimi pijačami. Jamčim vam, da boste dobili najboljše in najčistejše, kar se sploh more dobiti.

Imam tudi več vrste pive kot

ALE in HALF-AND-HALF

POKLIČITE PO TELEFONU HENDERSON 4629

in pripeljali bomo najsi bo na dom, v dvorano ali na piknik na farme, kamorkoli želite.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave.

John Potokar, lastnik

HENDERSON 4629